

บทที่ 8

ผลการศึกษา : กลุ่มผู้ประกอบการ

คณะวิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยพิจารณาจากบริการของผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นบริการที่เกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ในการสำรวจความคิดเห็นครั้งนี้ใช้วิธีการสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม ซึ่งกลุ่มผู้ประกอบการที่ให้สัมภาษณ์มีจำนวนทั้งสิ้น 25 ราย

ดังนั้น ผลการศึกษาจึงนำเสนอตามแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลรวม 4 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการบริการด้านการท่องเที่ยว
- ตอนที่ 2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว
- ตอนที่ 3 ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว
- ตอนที่ 4 การประเมินผลกระทบปัญหา และข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการบริการด้านการท่องเที่ยว

1. ที่ตั้งของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย จะมีที่ตั้งภายในจังหวัดภูเก็ตทั้ง 25 ราย โดยเป็นอำเภอกลาง 21 ราย (84.0%) ซึ่งเป็นอำเภอที่อุทยานแห่งชาติสิรินาถตั้งอยู่ และอำเภอเมือง 4 ราย (16.0%) เพราะเป็นบริษัทที่เคยนำนักท่องเที่ยวมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติสิรินาถ ดังแสดงในตารางที่ 8.1

ตารางที่ 8.1 ที่ตั้งของผู้ประกอบการ

ที่ตั้ง	ราย	%
อ.กลาง	21	84.0
อ.เมือง	4	16.0
รวม	25	100.0

2. ประเภทของบริการ

ธุรกิจท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจะมีบริการหลากหลาย ได้แก่ จัดทัวร์ บริการที่พัก ร้านอาหาร รถนำเที่ยว และเรือนำเที่ยว เป็นต้น ดังนั้น ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามอาจมีบริการเพียงอย่างเดียวหรือมากกว่า ซึ่งผลการสำรวจพบว่าผู้ประกอบการมีบริการอื่นๆ มากที่สุด กล่าวคือ มีบริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวกับธุรกิจอื่นๆ ที่หลากหลาย ได้แก่ ร้านตัดเสื้อผ้า ขายของชำ เสริมสวย ขายวัสดุก่อสร้าง ขายยา ขายตัว ทำกรอบรูป สปา บริการทางการเงิน และขายรถจักรยานยนต์ เป็นต้น รองลงมาคือ ที่พัก ดังแสดงในตารางที่ 8.2

ตารางที่ 8.2 ประเภทของบริการ

ประเภทบริการ	ความถี่
1. อื่นๆ	11
2. ที่พัก	10
3. ร้านอาหาร	9
4. จัดทัวร์	6
5. รถนำเที่ยว	3
6. เรือนำเที่ยว	1

3. ระยะเวลาในการเปิดดำเนินการและจำนวนพนักงาน

จากการสำรวจพบว่า ระยะเวลาในการเปิดดำเนินการของผู้ประกอบการอยู่ในระหว่าง 1 ปี ถึง 20 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 6.32 และ 5.54 ตามลำดับ

ขณะเดียวกัน ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนพนักงานระหว่าง 1 คน ถึง 338 คน โดยมีค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 59.80 และ 101.00 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 8.3

ตารางที่ 8.3 ระยะเวลาในการเปิดดำเนินการและจำนวนพนักงาน

	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ระยะเวลาในการเปิดดำเนินการ	1 ปี	20 ปี	6.32 ปี	5.54
จำนวนพนักงาน	1 คน	338 คน	59.80 คน	101.00

4. กลุ่มลูกค้าผู้ใช้บริการ

มีผู้ประกอบการเพียง 4 รายเท่านั้น ที่มีลูกค้าเฉพาะชาวไทย ส่วนผู้ประกอบการอีก 21 ราย มีลูกค้าทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยในจำนวนนี้ 11 ราย จะมีลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวไทย ขณะที่อีก 10 ราย จะมีลูกค้าส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ ดังแสดงในตารางที่ 8.4

ตารางที่ 8.4 กลุ่มลูกค้าผู้ใช้บริการ

กลุ่มลูกค้าผู้ใช้บริการ	จำนวน	
เฉพาะชาวไทย	4	
ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ	21	
	ส่วนใหญ่เป็นชาวไทย	ส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ
	11	10

5. เดือนที่มีผู้มาใช้บริการสูงสุด 2 อันดับแรก

การสำรวจกำหนดให้ผู้ประกอบการเรียงลำดับเดือนที่มีผู้มาใช้บริการสูงสุด 2 อันดับแรก ผลปรากฏว่าเดือนธันวาคมเป็นเดือนที่ผู้ประกอบการระบุว่าผู้มาใช้บริการสูงสุดทั้ง 2 อันดับ ดังแสดงในตารางที่ 8.5

ตารางที่ 8.5 เดือนที่มีผู้มาใช้บริการสูงสุด 2 อันดับแรก

เดือนที่มีผู้ใช้บริการสูงอันดับที่ 1			เดือนที่มีผู้ใช้บริการสูงอันดับที่ 2		
เดือน	จำนวน	%	เดือน	จำนวน	%
ธันวาคม	9	36.0	ธันวาคม	12	48.0
พฤศจิกายน	8	32.0	มกราคม	8	32.0
มกราคม	5	20.0	เมษายน	3	12.0
กุมภาพันธ์	1	4.0	กุมภาพันธ์	1	4.0
มีนาคม	1	4.0	มีนาคม	1	4.0
ตุลาคม	1	4.0	-	-	-
รวม	25	100.0	รวม	25	100.0

ตอนที่ 2 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

1. สถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยว

เมื่อสอบถามผู้ประกอบการถึงสถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยว พบว่าหาดในยางได้รับความนิยมสูงสุด ในขณะที่ป่าชายเลนคลองท่าหยิดและอ่าวทุ่งหนุง แหลมปอ ปรากฏว่านักท่องเที่ยวไม่นิยมไปเที่ยว ซึ่งข้อมูลรายละเอียดสามารถแสดงได้ในตารางที่ 8.6

ตารางที่ 8.6 สถานที่ที่นักท่องเที่ยวนิยมไปเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยว	ความถี่	ลำดับความนิยม
1. หาดในยาง	23	1
2. หาดไม้ขาว	12	2
3. หาดทรายแก้ว	12	2
4. หาดในทอน	10	4
5. ป่าชายหาดท่าฉัตรไชย	8	5
6. เกาะทะ	7	6
7. ป่าชายเลนท่าฉัตรไชย	6	7
8. แนวปะการัง หาดในยาง	6	7
9. ป่าชายหาด ค่ายลูกเสือ	4	9
10. แนวปะการัง ไม้ขาว	1	10
11. แนวปะการังแหลมไศครุ แหลมสน อ่าวดอ	1	10
12. อ่าวหินกรวย	1	10
13. เขาไศครุ	1	10
14. เขาม่วง	1	10
15. เกาะแวว	1	10
16. ป่าชายเลนคลองท่าหยิด	-	16
17. อ่าวทุ่งหนุง แหลมปอ	-	16

2. กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยม

ผลการสำรวจพบว่ากิจกรรมที่ผู้ประกอบการระบุว่าได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวมาก ได้แก่ การเดินเล่นชายหาด การรับประทานอาหารบริเวณชายหาด และชมพระอาทิตย์ตกดิน ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 8.7

ตารางที่ 8.7 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวนิยม

กิจกรรมท่องเที่ยว	ความถี่	ลำดับของความนิยม
1. การเดินเล่นชายหาด	22	1
2. รับประทานอาหารบริเวณชายหาด	16	2
3. ชมพระอาทิตย์ตกดิน	15	3
4. ชมทิวทัศน์	14	4
5. ถ่ายรูป	9	5
6. นอนเล่น	9	5
7. ว่ายน้ำ	6	7
8. หาความรู้ในการท่องเที่ยว	6	7
9. ตั้งแคมป์	5	9
10. ดำน้ำดูปะการัง	3	10
11. ตกปลา	3	10
12. ซั๊อของที่ระลึก	3	10
13. เดินป่า	2	13
14. นั่งเรือดูปะการัง	2	13

3. สถานที่ท่องเที่ยวที่เปราะบางและเสี่ยงต่อการถูกทำลาย

จากผลการสำรวจเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวที่ผู้ประกอบการระบุว่ามีความเปราะบางและเสี่ยงต่อการถูกทำลาย พบว่า หาดในบางมีความเปราะบางและเสี่ยงต่อการถูกทำลายสูง ดังรายละเอียดในตารางที่ 8.8

ตารางที่ 8.8 สถานที่ท่องเที่ยวที่เปราะบางและเสี่ยงต่อการถูกทำลาย

สถานที่ท่องเที่ยว	ความถี่	ลำดับของความเสียหาย
หาดในยาง	10	1
แนวปะการังหาดในยาง	5	2
ป่าชายเลนท่าฉัตรไชย	5	2
แนวปะการังไม้ขาว	4	4
เกาะทะ	4	4
หาดไม้ขาว	3	6
ป่าชายหาดท่าฉัตรไชย	2	7

4. สถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมและสมควรได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน

ผู้ประกอบการระบุว่าหาดในยางเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมและสมควรได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน รองลงมา คือ ป่าชายเลนท่าฉัตรไชย ดังรายละเอียดในตารางที่ 8.9

ตารางที่ 8.9 สถานที่ท่องเที่ยวที่อยู่ในสภาพเสื่อมโทรมและสมควรได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วน

สถานที่ท่องเที่ยว	ความถี่	ลำดับความเสื่อมโทรม
หาดในยาง	5	1
ป่าชายเลนท่าฉัตรไชย	4	2
หาดทรายแก้ว	2	3
แนวปะการังหาดในยาง	2	3
เกาะทะ	1	5
หาดไม้ขาว	1	5
หาดในทอน	1	5
ป่าชายหาดท่าฉัตรไชย	1	5
แนวปะการังแหลมไศศร	1	5
เกาะแว	1	5

5. ความคิดเห็นต่อสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในอุทยานแห่งชาติ

สิรินาถ

คณะวิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ภายในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ โดยจะพิจารณาทั้งปริมาณและคุณภาพ แต่หากผู้ตอบแบบสอบถามไม่ตอบหรือไม่ต้องการแสดงความคิดเห็นก็สามารถทำได้ ซึ่งผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความเห็นโดยสรุป ดังนี้

5.1 สาธารณูปโภค

1. ถนนภายในอุทยานฯ เส้นทางเดินเท้าในอุทยานฯ และแหล่งพลังงาน มีปริมาณเพียงพอและคุณภาพพอใช้ ซึ่งควรได้รับการปรับปรุง
2. แหล่งน้ำ การกำจัดขยะมูลฝอยและบำบัดน้ำเสีย และการติดต่อสื่อสาร ยังมีน้อย ขณะเดียวกันควรได้รับการปรับปรุงอย่างเร่งด่วน

5.2 สิ่งอำนวยความสะดวก

1. ที่พักอาศัยมีปริมาณเพียงพอ ส่วนคุณภาพต้องได้รับการปรับปรุง
  2. ร้านขายสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นมีปริมาณเพียงพอและคุณภาพพอใช้
  3. ร้านขายของที่ระลึกยังมีน้อย อีกทั้งคุณภาพยังอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
  4. นันทนาการ บ้านเทิง และกีฬายังมีไม่เพียงพอและคุณภาพต้องได้รับการปรับปรุง
  5. บริการข่าวสาร ความรู้ และแนวปฏิบัติแก่นักท่องเที่ยวมีไม่เพียงพอ และคุณภาพอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
  6. ระบบความปลอดภัยมีไม่เพียงพอและต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วน
- รายละเอียดของสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกได้แสดงในตาราง

ตารางที่ 8.10 ความคิดเห็นต่อสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

สิ่งที่พิจารณา	จำนวน	ไม่แสดง	แสดง	ปริมาณ		คุณภาพ		
		ความ คิดเห็น	ความ คิดเห็น	เพียงพอ	ไม่ เพียงพอ	ดี	พอใช้	ต้อง ปรับปรุง
สาธารณูปโภค								
1. ถนนภายในอุทยานฯ	ราย %	3 12.0	22 88.0	16 72.7	6 27.3	4 18.2	13 59.1	5 22.7
2. เส้นทางเดินเท้าใน อุทยานฯ	ราย %	2 8.0	23 72.0	19 82.6	4 17.4	1 4.3	18 78.3	4 17.4
3. แหล่งพลังงาน (ระบบไฟฟ้า)	ราย %	5 20.0	20 80.0	11 35.0	9 45.0	2 10.0	10 50.0	8 40.0
4. แหล่งน้ำ	ราย %	4 16.0	21 84.0	8 38.1	13 61.9	2 9.5	6 28.6	13 61.9
5. การกำจัดขยะมูลฝอย และบำบัดน้ำเสีย	ราย %	4 16.0	21 84.0	5 23.8	16 76.2	1 4.8	7 33.3	13 61.9
6. การติดต่อสื่อสาร (ไปรษณีย์/โทรศัพท์ และสื่อมวลชน : หนังสือพิมพ์/วิทยุ)	ราย %	2 8.0	23 92.0	5 21.7	18 78.3	1 4.3	5 21.7	17 73.9
สิ่งอำนวยความสะดวก								
1. ที่พักผ่อน	ราย %	2 8.0	23 92.0	14 60.9	9 39.1	2 8.7	10 43.5	11 47.8
2. ร้านขายสินค้าอุปโภค บริโภคที่จำเป็น	ราย %	1 4.0	24 96.0	14 58.3	10 41.7	3 12.5	14 58.3	7 29.2
3. ร้านขายของที่ระลึก	ราย %	1 4.0	24 96.0	9 37.5	15 62.5	1 4.2	10 41.7	13 54.2
4. นันทนาการ/บันเทิง/ กีฬา	ราย %	2 8.0	23 92.0	9 39.1	14 60.9	- -	10 43.5	13 56.5
5. บริการข่าวสารความรู้ และแนวปฏิบัติแก่ นักท่องเที่ยว	ราย %	1 4.0	24 96.6	9 37.5	15 62.5	- -	10 41.7	14 58.3
6. ระบบความปลอดภัย	ราย %	2 8.0	23 92.0	7 30.4	16 69.6	- -	7 30.4	16 69.6

6. การรับทราบกฎระเบียบที่ทางอุทยานแห่งชาติสิรินาถกำหนดให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติ

จากการสำรวจพบว่า ผู้ประกอบการจำนวน 13 ราย (52.0%) ไม่ทราบว่ามีการกำหนดกฎระเบียบที่กำหนดโดยอุทยานแห่งชาติสิรินาถให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติ แต่อีก 12 ราย (48.0%) ทราบข้อมูลดังกล่าว ดังแสดงในตารางที่ 8.11

ตารางที่ 8.11 การรับทราบกฎระเบียบที่ทางอุทยานฯ กำหนดให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติ

กฎระเบียบ	จำนวน (ราย)	%
ไม่ทราบ	13	52.0
ทราบ	12	48.0
รวม	25	100.0

ในจำนวนผู้ประกอบการ 12 ราย ที่รับทราบกฎระเบียบของอุทยานฯ นั้น พบว่าผ่านสื่อประเภทต่างๆ เพียงอย่างเดียวหรือมากกว่า โดยสามารถสรุปความถี่ของการรับทราบผ่านสื่อประเภทต่างๆ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังตารางที่ 8.12

ตารางที่ 8.12 ความถี่ของการรับทราบกฎระเบียบของอุทยานฯ ผ่านสื่อประเภทต่าง ๆ

ประเภทของสื่อ	ความถี่ (ราย)	%
1. ป้ายประกาศ	10	83.3
2. เจ้าหน้าที่	5	41.7
3. คู่มือ/เอกสารแนะนำ	4	33.3
4. แผ่นพับ	2	16.7
5. หนังสือประกาศ	2	16.7

7. โอกาสในการช่วยชี้แจงให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานฯ

ผู้ประกอบการ 12 ราย (48.0%) มีโอกาสในการชี้แจงให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานฯ ในขณะที่อีก 13 ราย (52.0%) ไม่มีโอกาสชี้แจง ดังแสดงในตารางที่ 8.13

ตารางที่ 8.13 โอกาสในการช่วยชี้แจงให้นักท่องเที่ยวปฏิบัติตามกฎระเบียบของอุทยานฯ

การชี้แจง	จำนวน (ราย)	%
มีโอกาส	12	48.0
ไม่มีโอกาส	13	52.0
รวม	25	100.0

8. หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการกำหนดและบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

คณะวิจัยได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการกำหนดและบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ โดยผู้ตอบแบบสอบถามสามารถระบุได้มากกว่า 1 หน่วยงาน ผลการสำรวจพบว่าหน่วยงานที่มีความถี่สูงสุด 3 อันดับแรก คือ ตำรวจท่องเที่ยว กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช และองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนหน่วยงานที่มีความถี่น้อยที่สุด 3 อันดับ คือ ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง สรรพสามิตจังหวัด และศุลกากรจังหวัด ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 8.14

ตารางที่ 8.14 หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในการกำหนดและบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

หน่วยงาน	ความถี่	
	ราย	%
1. ตำรวจท่องเที่ยว	18	72.0
2. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	17	68.0
3. องค์การบริหารส่วนตำบล	16	64.0
4. ชมรมการท่องเที่ยวจังหวัด	13	52.0
5. ประชาสัมพันธ์จังหวัด	11	44.0
6. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคใต้เขต 4	8	32.0
7. องค์การบริหารส่วนจังหวัด	8	32.0
8. ป่าไม้จังหวัด	7	28.0
9. ตำรวจน้ำ	6	24.0

ตารางที่ 8.14 (ต่อ)

หน่วยงาน	ความถี่	
	ราย	%
10. เทศบาลตำบล	6	24.0
11. ประมงจังหวัด	5	20.0
12. สำนักงานจังหวัด	3	12.0
13. หอการค้าจังหวัด	2	8.0
14. สำนักงานเจ้าท่า	2	8.0
15. ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง	1	4.0
16. สรรพสามิตจังหวัด	1	4.0
17. ศาลากลางจังหวัด	1	4.0

ตอนที่ 3 ข้อมูลจำเพาะเกี่ยวกับธุรกิจท่องเที่ยว

1. ความครอบคลุมของพื้นที่บริการด้านการท่องเที่ยว

คณะวิจัยได้สอบถามผู้ประกอบการเกี่ยวกับพื้นที่บริการด้านการท่องเที่ยวว่า มีความครอบคลุมกว้างขวางอย่างไร ทั้งนี้ผู้ประกอบการสามารถระบุพื้นที่บริการด้านการท่องเที่ยวได้มากกว่า 1 ข้อ ซึ่งผลสำรวจพบว่า แหล่งท่องเที่ยวอื่นภายในจังหวัดภูเก็ตเป็นพื้นที่ที่ถูกระบุมากที่สุด รองลงมาคือ แหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ดังแสดงในตารางที่ 8.15

ตารางที่ 8.15 ความครอบคลุมของพื้นที่บริการด้านการท่องเที่ยว

พื้นที่บริการ	ความถี่	ลำดับของความถี่
แหล่งท่องเที่ยวอื่นภายในจังหวัดภูเก็ต	16	1
แหล่งท่องเที่ยวภายในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ	10	2
แหล่งท่องเที่ยวใน 14 จังหวัดภาคใต้	4	3
แหล่งท่องเที่ยวต่างประเทศ	2	4
อื่นๆ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศ	2	4

2. ภาวะการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวในปัจจุบัน

ผู้ประกอบการจำนวน 17 ราย (68.0%) เห็นว่าปัจจุบันธุรกิจท่องเที่ยวภายในจังหวัดภูเก็ตเผชิญกับภาวะการแข่งขันที่รุนแรงมาก ส่วนความรุนแรงของการแข่งขันธุรกิจท่องเที่ยวในอุทยานฯ มีระดับความรุนแรงน้อย ดังรายละเอียดในตารางที่ 8.16

ตารางที่ 8.16 ภาวะการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวในปัจจุบัน

ระดับความรุนแรง	ความเห็นของผู้ประกอบการ			
	ในจังหวัดภูเก็ต		อุทยานแห่งชาติสิรินาถ	
	ราย	%	ราย	%
1. มาก	17	68.0	3	12.0
2. ปานกลาง	6	24.0	3	12.0
3. น้อย	-	-	16	64.0
4. ไม่มีความเห็น	2	8.0	3	12.0
รวม	25	100.0	25	100.0

3. การเป็นสมาชิกชมรมหรือสมาคมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

ผู้ประกอบการจำนวน 16 ราย (64.0%) ไม่ได้เป็นสมาชิกของชมรมและหรือสมาคมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว มีผู้ประกอบการเพียง 9 ราย (36.0%) ที่เป็นสมาชิกดังแสดงในตารางที่ 8.17

ตารางที่ 8.17 การเป็นสมาชิกชมรมหรือสมาคมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การเป็นสมาชิก	จำนวน (ราย)	%
ไม่เป็น	16	64.0
เป็น	9	36.0
รวม	25	100.0

4. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

คณะวิจัยได้กำหนดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งในจังหวัดภูเก็ตและอุทยานแห่งชาติสิรินาถเป็น 5 ด้าน คือ การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การควบคุมและประเมินผล และอื่นๆ ผลการสำรวจพบว่า ผู้ประกอบการจำนวน 15 ราย (60.0%) มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ในขณะที่ผู้ประกอบการ 10 ราย (40.0%) ไม่มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ดังแสดงในตารางที่ 8.18 ส่วนการมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ พบว่าการปฏิบัติตามแผนเป็นกิจกรรมที่ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมทั้งในจังหวัดภูเก็ตและอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ดังรายละเอียดในตารางที่ 8.19

ตารางที่ 8.18 การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

การพัฒนาการท่องเที่ยว	ในจังหวัดภูเก็ต		อุทยานแห่งชาติสิรินาถ	
	ราย	%	ราย	%
ไม่มีส่วนร่วม	10	40.0	15	60.0
มีส่วนร่วม	15	60.0	10	40.0
รวม	25	100.0	25	100.0

ตารางที่ 8.19 การมีส่วนร่วมในด้านต่างๆ

การมีส่วนร่วมในด้าน	ความถี่ของการมีส่วนร่วม	
	ในจังหวัดภูเก็ต	ในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ
1. การกำหนดนโยบาย	1	1
2. การวางแผน	-	1
3. การปฏิบัติตามแผน	11	7
4. การควบคุมและประเมินผล	1	-
5. อื่นๆ ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ แนะนำช่วยเหลือ	2	1

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องและอาจเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

คณะวิจัยได้สำรวจความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับโครงการพัฒนาต่างๆ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ พบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยกับโครงการทั้งหมด นอกจากนี้คณะวิจัยยังได้ทำการสำรวจถึงระดับความมากน้อยของความคิดเห็นด้วย โดยกำหนดให้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย และ 1 = น้อยที่สุด พบว่าโครงการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.14 คือ โครงการก่อสร้างสะพานข้ามเชื่อมจังหวัดพังงากับจังหวัดภูเก็ตของกรมทางหลวง โดยมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนเท่ากับ 0.89 และ 0.79 ตามลำดับ ในขณะที่โครงการก่อสร้างสถานที่ราชการบริเวณป่าชายเลนท่าฉัตรไชยเป็นโครงการพัฒนาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.80 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าความแปรปรวนเท่ากับ 1.36 และ 1.85 ตามลำดับ ดังรายละเอียดในตารางที่ 8.20

ตารางที่ 8.20 ความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องและอาจเกี่ยวข้องกับการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

โครงการพัฒนา	ไม่เห็นด้วย /ไม่ตอบ (ราย)	เห็นด้วย				
		ราย	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าความ แปรปรวน	ลำดับ
1. โครงการก่อสร้างสะพานข้ามเชื่อมจังหวัดพังงากับจังหวัดภูเก็ตของกรมทางหลวง	3	22	4.14	0.89	0.79	1
2. โครงการสร้างทางรถไฟถึงท่าเรือน้ำลึกจังหวัดภูเก็ต	4	21	3.57	1.17	1.36	3
3. โครงการสร้างถนนเลียบรินชายฝั่งทะเลตามแผนพัฒนาจังหวัด (ผ่านบนเขารวก-เขาเมือง)	5	20	2.80	1.36	1.85	5
4. โครงการก่อสร้างสถานที่ราชการบริเวณป่าชายเลนท่าฉัตรไชย	4	21	3.00	1.22	1.50	4
5. โครงการก่อสร้างโรงแรมที่พักตากอากาศใกล้กับบริเวณอุทยานฯ	4	21	3.86	1.06	1.13	2

6. การขยายกิจการในอนาคต

ข้อมูลในตารางที่ 8.21 แสดงถึงความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับการขยายกิจการในอนาคตอันเนื่องมาจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ พบว่ามีโอกาสขยายกิจการและไม่แน่ใจมีจำนวนเท่ากัน

ตารางที่ 8.21 การขยายกิจการในอนาคต

แนวโน้มในอนาคต	จำนวน (ราย)	%
1. ขยายกิจการ	12	48.0
2. ไม่ขยายกิจการ	1	4.0
3. ไม่แน่ใจ/ยังตอบไม่ได้	12	48.0
รวม	25	100.0

ตอนที่ 4 ประเมินผลกระทบ ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. ผลกระทบทางเศรษฐกิจ

คณะวิจัยได้กำหนดประเด็นทางเศรษฐกิจ 7 ข้อ และให้ผู้ประกอบการประเมินว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการไม่ต้องการแสดงความคิดเห็นก็สามารถทำได้ ผลการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ประเมินว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลกระทบในทางเพิ่มมากขึ้น ดังนี้

- 1.1 ทำให้ราคาที่ดินเพิ่มสูงขึ้น
- 1.2 ประชาชนมีโอกาสมากขึ้นในการมีงานทำ
- 1.3 ประชาชนมีโอกาสมากขึ้นในการมีงานทำตลอดทั้งปี
- 1.4 การคมนาคมขนส่งสะดวกสบายมากขึ้น
- 1.5 การติดต่อสื่อสารสะดวกสบายมากขึ้น
- 1.6 ชุมชนมีโอกาสมากขึ้นในการเผยแพร่ผลผลิต
- 1.7 ความเป็นอยู่โดยรวมของชุมชนดีขึ้น

รายละเอียดของการประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจได้แสดงในตารางที่ 8.22

ตารางที่ 8.22 ผลกระทบทางเศรษฐกิจต่อชุมชน

ผลกระทบด้าน	จำนวน	เพิ่มขึ้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	น้อยลง	รวม	ไม่มีความคิดเห็น
1. ราคาที่ดิน	ราย	18	-	6	24	1
	%	72.0	-	24.0	96.0	4.0
2. โอกาสการมีงานทำ	ราย	17	6	1	24	1
	%	68.0	24.0	4.0	96.0	4.0
3. การมีงานทำตลอดปี	ราย	11	6	5	22	3
	%	44.0	24.0	20.0	88.0	12.0
4. การคมนาคมขนส่ง	ราย	15	8	1	24	1
	%	60.0	32.0	4.0	96.0	4.0
5. การติดต่อสื่อสาร	ราย	18	4	2	24	1
	%	72.0	16.0	8.0	96.0	4.0
6. ผลผลิตของชุมชน	ราย	17	6	1	24	1
	%	68.0	24.0	4.0	96.0	4.0
7. ความเป็นอยู่โดยรวม ของชุมชน	ราย	17	3	4	24	1
	%	68.0	12.0	16.0	96.0	4.0

2. ผลกระทบทางสังคม

คณะวิจัยได้กำหนดประเด็นทางสังคมรวม 18 ข้อ เพื่อให้ผู้ประกอบการประเมินว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลกระทบต่อชุมชนหรือไม่อย่างไร ทั้งนี้ หากประเด็นใดที่ผู้ประกอบการไม่ต้องการแสดงความคิดเห็นก็สามารถทำได้ ผลการศึกษาสรุปได้ดังต่อไปนี้

2.1 ผู้ประกอบการจำนวน 16 ราย (64.0%) เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ ทำให้คุณภาพชีวิตของคนในชุมชนดีขึ้น

2.2 ผู้ประกอบการจำนวน 11 ราย (44.0%) เห็นว่าความสัมพันธ์ของคนในชุมชนไม่เปลี่ยนแปลง แต่อีก 10 ราย (40.0%) เห็นว่าดีขึ้น

2.3 สำหรับโอกาสในการศึกษาต่อของคนในชุมชนนั้น ผู้ประกอบการจำนวน 15 ราย (60.0%) เห็นว่ามีมากขึ้น

2.4 ผู้ประกอบการจำนวน 18 ราย (72.0%) เห็นว่าคนในชุมชนมีโอกาสมากขึ้นในการได้รับการฝึกอบรมอาชีพ

2.5 ผู้ประกอบการจำนวน 23 ราย (92.0%) เห็นว่าคนในชุมชนมีความรู้ภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้น

2.6 ชุมชนมีการเรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ทั้งนี้เป็นความเห็นจากผู้ประกอบการจำนวน 15 ราย (60.0%)

2.7 ผู้ประกอบการจำนวน 14 ราย (56.0%) เห็นว่าความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมีน้อยลง ขณะที่ 7 ราย (28.0%) เห็นว่ามีเพิ่มมากขึ้น

2.8 ผู้ประกอบการจำนวน 15 ราย (60.0%) เห็นว่าชุมชนมีความแออัดมากขึ้น

2.9 พฤติกรรมเยาวชนเปลี่ยนแปลงดีขึ้น ซึ่งเป็นความเห็นจากผู้ประกอบการจำนวน 12 ราย (48.0%) แต่อีก 9 ราย (36.0%) เห็นว่าพฤติกรรมของเยาวชนแย่ลง

2.10 ผู้ประกอบการ 12 ราย (48.0%) เห็นว่าชุมชนมีสาธารณสุขที่ดีขึ้น

2.11 สิ่งแวดล้อมของชุมชนดีขึ้น โดยเป็นความคิดเห็นจากผู้ประกอบการ 11 ราย (44.0%) แต่อีก 9 ราย (36.0%) เห็นว่าสิ่งแวดล้อมของชุมชนแย่ลง

2.12 ผู้ประกอบการจำนวน 7 ราย (28.0%) เห็นว่าค่านิยมของคนในชุมชนเปลี่ยนแปลงดีขึ้น ในขณะที่อีก 7 ราย เห็นว่าไม่เปลี่ยนแปลง แต่อีก 7 รายมีความคิดเห็นว่าคุณค่าของคนในชุมชนแย่ลง

2.13 ผู้ประกอบการจำนวน 9 ราย (36.0%) เห็นว่าชุมชนมีความภาคภูมิใจในศิลปะและวัฒนธรรมมากขึ้น และอีก 9 รายเช่นกันเห็นว่าไม่เปลี่ยนแปลง ในขณะที่ 5 รายเห็นว่าคุณค่าของชุมชนมีความภาคภูมิใจในศิลปะและวัฒนธรรมน้อยลง

2.14 ความสามัคคี/ร่วมมือร่วมใจของชุมชนมีน้อยลง ทั้งนี้เป็นความเห็นจากผู้ประกอบการ 11 ราย (44.0%)

2.15 ผู้ประกอบการ 18 ราย (72.0%) เห็นว่ามีคนต่างถิ่นเข้ามาทำงานมากขึ้น

2.16 ผู้ประกอบการ 12 ราย (48.0%) เห็นว่ามีปัญหาเสพติดเพิ่มมากขึ้น

2.17 ผู้ประกอบการ 10 ราย (40.0%) เห็นว่าความขัดแย้งของคนในชุมชนมีเพิ่มมากขึ้น

2.18 ผู้ประกอบการ 10 ราย (40.0%) เห็นว่าสภาพของสังคมโดยรวมแย่ลง ในขณะที่ 8 ราย (36.4%) เห็นว่าดีขึ้น แต่อีก 4 ราย (16.0%) เห็นว่าสภาพของสังคมโดยรวมไม่เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดของผลกระทบทางสังคม ได้แสดงไว้ในตารางที่ 8.23

ตารางที่ 8.23 ผลกระทบทางสังคมต่อชุมชน

ผลกระทบด้าน	จำนวน	เพิ่มขึ้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	น้อยลง	รวม	ไม่มีความคิดเห็น
1. คุณภาพชีวิต	ราย	16	6	2	24	1
	%	64.0	24.0	8.0	96.0	4.0
2. ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน	ราย	10	11	3	24	1
	%	40.0	44.0	12.0	96.0	4.0
3. โอกาสในการศึกษาต่อ	ราย	15	6	3	24	1
	%	60.0	24.0	12.0	96.0	4.0
4. โอกาสในการฝึกอาชีพ	ราย	18	3	3	24	1
	%	72.0	12.0	12.0	96.0	4.0
5. ความรู้ภาษาต่างประเทศ	ราย	23	2	-	25	-
	%	92.0	8.0	-	100.0	-
6. การเรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม	ราย	15	6	3	24	1
	%	60.0	24.0	12.0	96.0	4.0
7. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	ราย	7	2	14	23	2
	%	28.0	8.0	56.0	92.0	8.0
8. ความแออัดของชุมชน	ราย	15	1	9	25	-
	%	60.0	4.0	36.0	100.0	-
9. พฤติกรรมของเยาวชน	ราย	12	2	9	23	2
	%	48.0	8.0	36.0	92.0	8.0
10. สาธารณสุขของชุมชน	ราย	12	5	6	23	2
	%	48.0	20.0	24.0	92.0	8.0
11. สิ่งแวดล้อมของชุมชน	ราย	11	4	9	24	1
	%	44.0	16.0	36.0	96.0	4.0
12. ค่านิยมของคนในชุมชน	ราย	7	7	7	21	4
	%	28.0	28.0	28.0	84.0	16.0
13. ความภาคภูมิใจในศิลปะและวัฒนธรรมของคนในชุมชน	ราย	9	9	5	23	2
	%	36.0	36.0	20.0	92.0	8.0
14. ความสามัคคี ความร่วมมือร่วมใจของคนในชุมชน	ราย	5	6	11	22	3
	%	20.0	24.0	44.0	88.0	12.0

ตารางที่ 8.23 (ต่อ)

ผลกระทบด้าน	จำนวน	เพิ่มขึ้น	ไม่เปลี่ยนแปลง	น้อยลง	รวม	ไม่มีความคิดเห็น
15. การเข้ามาทำงานของคนต่างถิ่น	ราย %	18 48.0	1 4.0	5 20.0	24 96.0	1 4.0
16. ปัญหาสุขภาพจิต	ราย %	12 48.0	4 16.0	3 12.0	19 76.0	6 24.0
17. ความขัดแย้งของคนในชุมชน	ราย %	10 40.0	4 16.0	6 24.0	20 80.0	5 20.0
18. สภาพทางสังคมโดยรวม	ราย %	8 32.0	4 16.0	10 40.0	22 88.0	3 12.0

จากตารางที่ 8.23 พบว่า

1. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้แสดงความคิดเห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถส่งผลกระทบต่อชุมชนทางด้านสังคมทั้ง 18 ข้อ มีบางข้อที่ผู้ประกอบการแสดงความคิดเห็นทั้ง 25 ราย ได้แก่ ความรู้ภาษาต่างประเทศ และความแออัดของชุมชน

2. ในการแสดงความคิดเห็นของผู้ประกอบการสามารถแบ่งได้เป็นประเด็นดังนี้ ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ มีผลกระทบทางสังคมต่อชุมชนเพิ่มมากขึ้น ได้แก่ คุณภาพชีวิต ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน โอกาสในการศึกษาต่อ โอกาสในการฝึกอาชีพ ความรู้ภาษาต่างประเทศ และการเรียนรู้เกี่ยวกับการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม

ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่ากิจกรรมการท่องเที่ยวในอุทยานฯ มีผลกระทบทางสังคมต่อชุมชน ทำให้ความปลอดภัยและความสามัคคีของคนในชุมชนลดน้อยลง และสภาพทางสังคมโดยรวมของคนในชุมชนแย่ลง พร้อมทั้งความแออัดของชุมชนและปัญหาสุขภาพจิตเพิ่มมากขึ้น

3. ปัญหา

คณะวิจัยได้กำหนดปัญหาที่เป็นไปได้ในการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถรวม 10 ข้อ ผลการสำรวจพบว่า ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่ายังคงมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น ส่วนระดับความรุนแรงของแต่ละปัญหาพบว่า ปัญหาการเก็บปะการัง การปล่อยน้ำเสีย การเก็บหิน และเปลือกหอย และขยะมูลฝอย เป็นปัญหาที่ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่ามีความรุนแรงมาก

ในขณะที่ปัญหาที่มีระดับความรุนแรงน้อย ได้แก่ นักท่องเที่ยวถูกทำร้าย ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 8.24

ตารางที่ 8.24 ปัญหาที่เกิดขึ้นในการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

ปัญหา	ไม่มี (ราย)	มี (ราย)	ระดับความรุนแรงของปัญหา			
			รุนแรงมาก		รุนแรงน้อย	
			ราย	%	ราย	%
1. อุบัติเหตุ	7	18	13	72.2	5	27.8
2. นักท่องเที่ยวถูกทำร้าย	7	18	7	38.9	11	61.1
3. การเอาโรคเอาเปรียบนักท่องเที่ยว	7	18	12	66.7	6	33.3
4. การก่อกวนเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยว	9	16	9	56.3	7	43.8
5. การบริการเรือท่องเที่ยว	10	15	9	60.0	6	40.0
6. ขยะมูลฝอย	10	15	12	80.0	3	20.0
7. การปล่อยน้ำเสีย	8	17	14	82.4	3	17.6
8. การเก็บปะการัง	10	15	14	93.3	1	6.7
9. การเก็บพันธุ์พืช/พันธุ์สัตว์	8	17	13	76.5	4	23.5
10. การเก็บหิน/เปลือกหอย	8	17	14	82.4	3	17.6

4. กลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

จากปัญหาทั้ง 10 ข้อ ที่ผู้ประกอบการเห็นว่ายังคงมีอยู่ในระดับความรุนแรงมากน้อยต่างกันนั้น คณะวิจัยได้สำรวจเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลุ่มที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาดังกล่าว โดยแบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ นักท่องเที่ยว ชุมชน เจ้าหน้าที่ และผู้ประกอบการ ได้ข้อสรุปตามความถี่ของการเห็น ดังนี้

4.1 นักท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาอุบัติเหตุมากที่สุด รองลงมาคือชุมชน

4.2 นักท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาที่นักท่องเที่ยวถูกทำร้ายสูงสุด รองลงมาคือชุมชนและเจ้าหน้าที่ที่มีความถี่เท่ากัน

4.3 ชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุดในปัญหาการเอาโรคเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

4.4 ชุมชนและผู้ประกอบการมีส่วนเกี่ยวข้องในปัญหาการก่อกวนเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยวมากพอๆ กัน

- 4.5 ผู้ประกอบการมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด ในปัญหาบริการเรือท่องเที่ยวมากที่สุด
- 4.6 ชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาขยะมูลฝอยมากที่สุด รองลงมาคือนักท่องเที่ยว
- 4.7 ชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาการปล่อยน้ำเสียมากที่สุด รองลงมาคือผู้ประกอบการ
- 4.8 นักท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด ในปัญหาเก็บปะการัง
- 4.9 นักท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องมากที่สุด ในปัญหาการเก็บพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ รองลงมาคือชุมชน
- 4.10 นักท่องเที่ยวมีส่วนมากที่สุดในปัญหาการเก็บหินและเปลือกหอย รายละเอียดของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหาแสดงในตารางที่ 8.25

ตารางที่ 8.25 กลุ่มที่เกี่ยวข้องในแต่ละปัญหา

ปัญหา	ความถี่ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหา			
	นักท่องเที่ยว	ชุมชน	เจ้าหน้าที่	ผู้ประกอบการ
1. อุบัติเหตุ	10	7	6	5
2. นักท่องเที่ยวถูกทำร้าย	9	7	7	3
3. การเอาแร่เค็มเปรียนักท่องเที่ยว	6	9	6	6
4. การก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่นักท่องเที่ยว	5	7	5	7
5. การบริการเรือท่องเที่ยว	3	5	3	8
6. ขยะมูลฝอย	8	11	5	5
7. การปล่อยน้ำเสีย	3	12	4	7
8. การเก็บปะการัง	8	6	7	3
9. การเก็บพันธุ์พืช/พันธุ์สัตว์	10	9	6	3
10. การเก็บหิน/เปลือกหอย	11	7	5	4

จากตารางที่ 8.25 เมื่อพิจารณาจากความถี่ของกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆ 10 ข้อ พบว่ากลุ่มนักท่องเที่ยวจะเป็นกลุ่มที่เกี่ยวข้องสูงสุด รองลงมาคือ ชุมชน ส่วนกลุ่มเจ้าหน้าที่มีความเกี่ยวข้องอยู่บ้าง ในปัญหานักท่องเที่ยวถูกทำร้าย และการเก็บปะการัง

5. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถ

ผู้ประกอบการที่ตอบแบบสอบถาม ได้เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติสิรินาถรวมทั้งสิ้น 7 ข้อ โดยแต่ละข้อจะมีจำนวนผู้เสนอแนะมาน้อยต่างกัน ดังนี้

5.1 ด้านการประชาสัมพันธ์ ควรมีข้อมูลข่าวสารและเผยแพร่ให้นักท่องเที่ยวได้รู้จักอุทยานฯ มากยิ่งขึ้น (5 ราย)

5.2 ด้านความปลอดภัย ควรมีเจ้าหน้าที่ตรวจตราดูแลความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว และควรมีไฟฟ้าตลอดทางเดินในอุทยานฯ (5 ราย)

5.3 ด้านการรักษาความสะอาดและสุขอนามัย ควรมีการกำจัดขยะทุกวันทั้งในถึงขยะและบริเวณชายหาด (4 ราย)

5.4 ด้านระบบการป้องกันอุบัติเหตุ ควรมีป้ายบอกถนนหนทาง มีสัญญาณความเร็ว และป้ายบอกเขตอันตรายห้ามเล่นน้ำ (3 ราย)

5.5 ด้านการปรับปรุงภูมิทัศน์ ควรมีการจัดระบบร้านค้าให้เป็นระเบียบ ตัดต้นไม้ให้สวยงาม ปรับปรุงชายหาด ท่อระบายน้ำ (3 ราย)

5.6 ด้านการบริการ ควรมีห้องน้ำ ตู้โทรศัพท์สาธารณะ สถานที่สาธารณะไว้สำหรับนั่งพักผ่อนมากยิ่งขึ้น และควรมีรถบัสหรือรถยนต์บริการนักท่องเที่ยวจากตัวเมือง-อุทยานฯ (3 ราย)

5.7 ด้านการพัฒนา ควรมีการอบรมให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดและชุมชนในเรื่องการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และมีการพัฒนาด้านอื่น ๆ ของอุทยานฯ อย่างจริงจังและต่อเนื่อง (3 ราย)